

1895-01-19

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev.

General comment:

Det omtalte forslag er ifølge
Hannovers brev 18. januar 1894
fremsat af Viggo Pedersen, som
mener at Den frie Udstillings
parthavere bør have fri adgang til at
udstille på Charlottenborgudstillingen.

Sender's location:

København

Recipient's location:

København

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Nyhavn 22.

19-1-95.

Kjære gode Ven!

Der kommer i dette Øjeblik et Brev ind ad

Døren til mig, som gjør mig ondt, fordi det

fortæller mig, at en af mine bedste Venner

mistænker mig for at kunne være med til

noget "lusset", ja at han endog har ment

det nødvendigt at indføre en let Trudsel

for at afholde mig fra noget saadant.

—Naa naturligvis er det ikke "Lejlighedsvis",

De har faaet den Tanke. Jeg hørte den

nemlig selv igaar Aftes paa Østergade,

og den havde sit Ophav fra en Person,

som er mig ligesaa modbydelig, som han

sikkert er Dem.

Hvad forøvrigt selve Forslaget angaar, da

antager jeg iøvrigt ikke, at det faar en

eneste Stemme. [Jeg blev først bekjendt

med det samtidigt med de andre Part-

havere]. Saa De kan være ganske

[2]

rolig.

Jeg trøster mig imidlertid med, at vort Venskab

er saa solidt, at ikke saadanne smaa Jord-

rystelser kan frembringe Revner i det.

Jeg kan ikke nære Venskab for et Menneske

som jeg ikke har den fulde Agtelse for,

og det samme gjælder sikkert Dem i fuldt saa

højt Maal.

venligst

Deres hengivne

Johan Rohde

Nyham 22.

19-1-95.

Kjære gode Ven?

De kommer i dette Øjeblik et Brev ind ad
Døren til mig, som giver mig end, fordi det
fortæller mig, at en af mine bedste Venner
mistrækker mig for at rumme være med til
noget „lusses“, ja at han endog har ment
det nødvendigt at indføre en hel Trinddel
for at afholde mig for noget sandt.
— Nu antager jeg at det ikke „lytlyndes“,
de har faaet den Tanker. Jeg hørte den
særlig, selv igennem aften på Petergade,
og den havde sit Ophold for en Person,
som er mig ligesom mistykt, som han
sikker er Dem.

Det forvigt eller Forlaget angaar, da
anlæget er dets igt, at det faar en
eneste Stemme. [Jeg vil først tiljule
med de samtykke med de andre Part
hævet]. For de kan være ganske

rolig.

Jeg hørte mig imidlertid ondt, at det var Venskabet
et så solidt, at ikke sandtanni man Jord-
rytterne kan frembringe Dem: det.

Jeg kan ikke nok Venskabet for et Menneske
som jeg ikke kan du føle Aftalen for,
og den samme gælder selvstændigt Dem: føle den
højst Mærkeligt.

Med venligst
Deres hengiven
Jonas Coult